

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. maja 2020. godine
Br. ref.:RK 1554/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI14/20

Podnosilac

Armend Thaqi

**Ocena ustavnosti Rešenja Vrhovnog suda Kosova,
Rev. br. 425/2019, od 10. decembra 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnet od strane Armend Thaqi, sa mestom stanovanja u selu Balince, Opština Mališevo, kojeg zastupa Ekrem Agushi, advokat iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Rešenje Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Vrhovni Sud), Rev. br. 425/2019, od 10. decembra 2019. godine, kojim je odbijena kao neosnovana njegova revizija podneta protiv Rešenja Apelacionog suda Kosova (u daljem tekstu: Apelacioni Sud), Ac. br. 2630/19, od 24. jula 2019. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava koja su zagarantovana članovima 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 54 [Sudska zaštita prava], Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) Evropske Konvencije o Ljudskim Pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavu 7, člana 113 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Ustavnim Sudom

5. Dana 17. januara 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 23. januara 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
7. Dana 29. januara 2020. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca zahteva u vezi sa registracijom zahteva i tražio je od njega da podnese Sudu ovlašćenje kojim se potvrđuje da on zastupa podnosioca zahteva pred Sudom.
8. Dana 4. februara 2020. godine, Sud je primio od zastupnika podnosioca zahteva zatraženo ovlašćenje.
9. Dana 5. februara 2020. godine, Sud je obavestio Vrhovni Sud o registraciji zahteva.
10. Dana 15. aprila 2020. godine, Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 15. oktobra 2011. godine, podnosiocu zahteva se desila jedna nesreća u objektu Kompanije "I" u Uroševcu (gde je otišao da bi kupio gume za automobil) kojom prilikom se navodno tvrdi da je on pretrpeo telesne povrede. Podnosilac zahteva tvrdi da je do njegove povrede u prostorijama kompanije "I" došlo zbog toga što nisu preduzete odgovarajuće sigurnosne mere unutar poslovnog objekta od strane navedene kompanije.
12. Dana 26. aprila 2012. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu protiv Kompanije "I" pred Osnovnim sudom u Uroševcu (u daljem tekstu: Osnovni sud), za nadoknadu prouzrokovane štete a zbog gore navedene nesreće.
13. Dana 21. marta 2019. godine, Osnovni sud je, putem Rešenja C. br. 795/15, odlučio da se tužba podnosioca zahteva smatra povučenom zato što ni podnosilac zahteva (u svojstvu tužioca) niti je njegov zastupnik, iako su bili obavešteni na redovan način, nisu učestvovali na sudskoj raspravi u vezi sa tužbom (dana 21. marta 2019. godine, u 9:00 sati) niti su ujedno obrazložili svoje odsustvovanje.
14. Dana 26. marta 2019. godine, zastupnik podnosioca zahteva je pred Osnovnim sudom podneo predlog za povraćaj u prethodno stanje, uz obrazloženje da je tog istog dana kada je bila zakazana sednica pred Osnovnim sudom on bio pozvan i pred Osnovnim sudom u Prištini – Odeljenje u Lipljanu a u vezi sa jednim drugim predmetom, kao i to da on nije bio baš u najboljem zdravstvenom stanju. Zbog toga, on je zatražio od Osnovnog suda kako bi se izbegle štetne posledice zbog proglašenja njegove tužbe kao da je povučena kao i da mu se omogući *"realizacija prava na jedno pravično i zakonito suđenje"* koje je zagarantovano EKLjP-om.
15. Dana 27. marta 2019. godine, Osnovni sud je, u Rešenju C. br. 795/15, odbio predlog za povraćaj u pređašnje stanje sa obrazloženjem da su ispunjeni zakonski uslovi za odbijanje zahteva za povraćaj u pređašnje stanje. Ovaj sud je obrazložio da zastupnik podnosioca zahteva, iako je znao da će se sednica održati u isto vreme u Osnovnom sudu u Prištini – Odeljenje u Lipljanu, nije obavestio Osnovni sud u Uroševcu da on neće biti prisutan na sednici dana 21. marta 2019. godine iako je imao dovoljno vremena da uradi tako nešto. Sa druge strane, u vezi sa medicinskim dokazom koji je predstavljen od strane zastupnika podnosioca zahteva, odnosno da on nije bio baš u najboljem zdravstvenom stanju, Osnovni sud je naglasio da se zastupnik podnosioca zahteva tog istog dana pojavio pred Osnovnim sudom u Uroševcu u 13:00 sati. On je tada pitao da li će se održati sednica koja je bila zakazana za 9:00 sati i izjavio je da je on tog dana imao drugu sednicu pred Osnovnim sudom u Prištini – odeljenje u Lipljanu i nije uopšte naglasio da je bio kod doktora.
16. Zastupnik podnosioca zahteva se žalio pred Apelacionim sudom protiv Rešenja Osnovnog suda C. br. 795/15, od 27. marta 2019. godine, zbog ozbiljnih povreda odredbi parničnog postupka, navodeći da Osnovni sud nije procenio na pravilan način obrazloženje njegovog odsustva sa sednice za razmatranje od 21. marta 2019. godine.

17. Dana 24. jula 2019. godine, Apelacioni sud je, u Rešenju Ac. br. 2630/19, odbio žalbu koja je uložena od strane zastupnika podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio je Rešenje Osnovnog suda C. br. 795/15, podržavajući tako obrazloženje Osnovnog suda.
18. Zastupnik podnosioca zahteva je podneo reviziju pred Vrhovnim sudom, a protiv Rešenja Apelacionog suda Ac. br. 2630/19, zbog ozbiljnih povreda odredbi parničnog postupka.
19. Dana 10. decembra 2019. godine, Vrhovni sud je, putem Rešenja Rev. br. 425/2019, odbio kao neosnovanu reviziju, podnetu protiv Rešenja Apelacionog suda Ac. br. 2630/19.

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnosilac zahteva tvrdi da je osporenom odlukom Vrhovni sud povredio njegova prava koja su zagantovana članovima 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 54 [Sudska zaštita prava] Ustava, u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a.
21. Podnosilac zahteva je svoje tvrdnje u vezi sa povredama prava na pravično i nepristrasno suđenje koje je zagantovano članom 31 Ustava i članom 6 EKLJP-a, kao i prava za sudsku zaštitu prava koja su zagantovana članom 54 ustava, povezao sa povredama zakonskih odredbi parničnog postupka od strane redovnih sudova. Po navodima podnosioca zahteva, redovni sudovi su mu povredili navedena ustavna prava kada su odlučili u vezi sa pravom podnosioca zahteva za povraćaj u predašnje stanje, u vezi sa Rešenjem Osnovnog suda C. br. 795/15 od 21. marta 2019. godine, kojim je tužba podnosioca zahteva smatrana kao da je povučena zato što zastupnik podnosioca zahteva nije učestvovao na sednici za razmatranje od 21. marta 2019. godine.
22. U vezi sa ovim, podnosilac zahteva tvrdi da je pružio dovoljno dokaza u vezi sa razlozima koji su uticali na to da njegov zastupnik ne može biti prisutan na sednici za razmatranje od 21. marta 2019. godine, pred Osnovnim sudom, naglašavajući da je on tog istog dana bio pozvan i pred Osnovnim sudom u Prištini – Odeljenje u Lipljanu, a u vezi sa nekim drugim predmetom kao i to da je on takođe bio u ne baš najboljem zdravstvenom stanju, a koje su može potvrditi iz doktorskih nalaza. On navodi da se ovi razlozi uopšte nisu uzeli u obzir od strane Osnovnog suda iako se ova odsutnost nije mogla izbeći od strane zastupnika podnosioca zahteva. Stoga, podnosilac zahteva tvrdi da je Osnovni sud pogrešno primenio odredbe člana 423 Zakona o Parničnom Postupku i ovom nezakonitom radnjom je došlo do povrede prava na pravično i razumno suđenje.
23. Podnosilac zahteva dalje argumentuje da *“iz uverenja Osnovnog suda u Prištini – Odeljenje u Lipljanu kao i medicinskog izveštaja od 20.03.2019. god. potvrđuje se da se, dana 21.03.2019. god [zastupnik podnosioca zahteva] u zdravstvenom stanju koje je utvrđeno u medicinskom izveštaju pojavio pred Osnovnim sudom u Prištini – Odeljenje u Lipljanu, na sednici od 21.03.2019. god u 10 sati a u vezi sa građanskim postupkom, C. br. 552/17 [...], samo da bi*

potvrdio subjektivnu nemogućnost da učestvuje na sednici, ali ova sednica koja je zakazana od strane sudije u postupku nije održana [...] i nakon toga je u istom zdravstvenom stanju ovlašćeni zastupnik tužioca uz pomoć i u društvu advokata A.H. [...], (koji je upravljao svojim ličnim vozilom od Lipljana ka Uroševcu) pošao da se pojavi pred Osnovnim sudom u Uroševcu, kojom prilikom se zavio u kancelariju sudije M.F. da bi ga obavestio kao i da bi obrazložio njegovo odsustvo sa sednice od 21.03.2019. god u 9:00 sati.”

24. Dalje, podnosilac zahteva tvrdi da su i Osnovni Sud i Apelacioni sud, u svojim odlukama, predstavili pogrešna pravna tumačenja kao i to da postoje protivrečnosti između predstavljenih razloga i sadržaja dokumenata (medicinskog izveštaja), koji su bili pridruženi zahtevu za povraćaj u pređašnje stanje a koje greške nije ispravio ni Vrhovni sud. On takođe tvrdi da sve ove povrede su posledica uzastopnih i veoma štetnih radnji za podnosioca zahteva “od strane sudije [M.F.] koji je uspostavio vrlo pogrešnu i štetnu praksu za stranke donošenjem takvih sudskih odluka” kojima se povređuju odredbe iz člana 6. EKLJP-a.
25. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da se utvrdi povreda njegovih prava koja su zagarantovana članovima 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 54 [Sudska zaštita prava] Ustava, u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a, dok da Rešenje Vrhovnog suda Rev. br. 425/2019 od 10. decembra 2019. godine, Rešenje Apelacionog suda Ac. br. 2630/2019 od 24. jula 2019. godine, Rešenje C. br. 795/15 Osnovnog suda od 21. marta 2019. godine i Rešenje C. br. 795/15 Osnovnog suda od 27. marta 2019. godine, “poništi i pitanje vrati na ponovno suđenje”.

Relevantne zakonske odredbe

Zakon br. 03/L-006 o Parničnom Postupku

“Član 129

*129.1 Ukoliko stranka ne ide uopšte na ročište ili izgubi rok za izvršenje neke parnične radnje i iz tog razloga izgubi pravo da kasnije izvrši parničnu radnju vezanu rokom, sud će dozvoliti ovoj stranci , po njenom predlogu , da kasnije izvrši tu radnju , ukoliko konstatuje da postoje opravdani razlozi koji se nisu mogli utvrditi a ni izbeći.
[...]*

Član 423

[...]
*423.3 Ukoliko tužilac ne dolazi na glavnom pretresu i ako je uredno pozvan smatra se da je povukao tužbu, osim kada tuženi izjavi da traži da se glavni pretres stvari vodi u odsustvu tužioca.
[...].”*

Prihvatljivost zahteva

26. Sud prvo ocenjuje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje navedene Zakonom i Poslovnikom o radu.
27. U tom smislu, Sud se, pre svega, poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

28. Sud takođe razmatra da li su podnosioci zahteva ispunili kriterijume o prihvatljivosti koji su zatraženi u članovima 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od četiri (4) meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku [...]”.

29. Što se tiče ispunjenja ovih gore navedenih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana; iscrpeo je sva pravna sredstva predviđena zakonom; precizirao je akt javnog organa koji se osporava kao i ustavna prava za koja smatra da su mu povređena; i podneo je zahtev u skladu sa rokom koji je propisan.

30. Izuzev ovoga, Sud takođe treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove koji su propisani u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika o radu. Naime, pravilo 39 (2) Poslovnika o Radu, propisuje da:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

31. S tim u vezi, Sud podseća još jednom da podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena njegova ustavna prava, odnosno pravo na pravično i nepristrasno suđenje koje je zagarantovano članom 31 Ustava kao i pravo na sudsku zaštitu prava, zagarantovano članom 54 Ustava.
32. S tim u vezi, podnosilac zahteva se žali da redovni sudovi nisu na pravilan način primenili zakonske odredbe koje su povezane sa pravom na povraćaj u pređašnje stanje, nasuprot činjenice što je on ponudio dovoljno dokaza kojima bi potvrdio nemogućnost učestvovanje njegovog zastupnika na sednici od 21. marta 2019. godine, kada je razmatrana tužba podnosioca zahteva.
33. Sud procenjuje da i nasuprot činjenici što se podnosilac zahteva poziva na povrede njegovih ustavnih prava, on u suštini navodi pitanja u vezi sa primenom zakona. Ovo je u vezi sa procenom da li su ispunjeni predviđeni zakonski uslovi za povraćaj u pređašnje stanje, kao rezultat nemogućnosti zastupnika podnosioca zahteva da učestvuje na sednici za razmatranje u vezi sa njegovom tužbom, kojom prilikom je Osnovni Sud smatrao da je njegova tužba povučena.
34. U vezi sa tim navodima, Sud podseća na obrazloženje Osnovnog suda, u Rešenju C. br. 795/15 od 27. marta 2019. godine:

“[Osnovni] Sud je nakon razmatranja podneska [zastupnika podnosioca zahteva] da je imao ročište [...] i u Osnovnom Sudu u Prištini, Odeljenje u Lipljanu, [...] za dan 21.03.2019. godine u 9.00 sati [...] došao do zaključka da ovaj dokaz nije osnovan, zato što pozivnica Osnovnog Suda u Prištini Odjel u Lipljanu, je dostavljena dana 14.02.2019 godine, dok je pozivnicu od Osnovnog Suda u Uroševcu zastupnik [podnosioca zahteva] primio dana 08.02.2019. godine, znači 6 dana pre nego što je primio pozivnicu od strane Suda u Lipljanu, i ovo ne opravdava odsustvo zastupnika [podnosioca zahteva] na navedenom ročištu pred Osnovnim sudom u Uroševcu imajući u vidu da je poziv on primio pre poziva Osnovnog suda u Uroševcu i da je isti imao dovoljno vremena da pismeno obavesti [Osnovni] Sud o njegovom odsustvu.

“[Osnovni] Sud je razmotrio i potvrdu koja je izdata od strane Osnovnog Suda u Prištini – Odlejenje u Lipljanu, kojom su stranke obavestene da ročište koje je zakazano 21.03.2019. godine neće biti održano, nije dokaz kojim bi zastupnik [podnosioca zahteva] mogao da opravda svoje odsustvo za zakazano ročište u Uroševcu.

Što se tiče lekarskog izveštaja koji je zastupnik [podnosioca zahteva] doneo, isti nije dovoljan da se opravda njegovo odsustvo na glavnom pretresu koji je bio zakazan dana 21.03.2019. god od strane Osnovnog suda u Uroševcu,

zastupnik [podnosioca zahteva] se istog dana, u 13:00 sati, javio pred Osnovnim sudom u Uroševcu i pitao je da li će se održati koje je trebalo da se održi u 9:00 sati, sa obrazloženjem da je on bio angažovan u Sudu u Lipljanu u 9:00 sati. Zastupnik [podnosioca zahteva] nije uopšte naglasio da je bio kod doktora zbog zdravstvenih razloga.”

35. Takođe, i Apelacioni sud a i Vrhovni sud su u potpunosti prihvatili činjenične zaključke kao i pravni stav Osnovnog suda, ocenjujući da je isti pravilno utvrdio činjenično stanje i da je na pravilan način primenio zakonske odredbe, kada je odbio zahtev za povraćaj u pređašnje stanje.
36. Sud primećuje da su redovni sudovi procenili činjenice i protumačili su i primenili zakonske odredbe u vezi sa zahtevom podnosioca zahteva. Isti su do svojih zaključka došli nakon detaljnog razmatranja svih argumenata koji su predstavljeni od strane podnosioca zahteva.
37. Sud dalje primećuje da podnosilac zahteva ponavlja pred Sudom iste argumente koje je već naveo u postupcima pred redovnim sudovima, a pogotovo one u vezi sa utvrđivanjem činjeničnog stanja i zakonitosti odluka redovnih sudova.
38. Sud ističe da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama i zakonu, navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj Ustavnog Suda KI129/19, podnosilac zahteva: *Ramadan Kočinaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 55; vidi, takođe, slučaj KI40/17 Podnosilac *Muharrem Bytyqi i drugi*, Rešenje o neprihvatljivosti od 5. jula 2017. godine, stav 35).
39. Uloga Ustavnog suda je samo da obezbedi poštovanje prava zagaranтованиh Ustavom i drugim pravnim instrumentima. Zbog tog razloga, Ustavni sud ne može da deluje kao "sud četvrtog stepena" (vidi slučaj Ustavnog Suda KI129/19, podnosilac zahteva: *Ramadan Kočinaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 56 i slučaj Ustavnog Suda KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, Rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine, stav 33).
40. Sud dalje primećuje da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom postupka pred redovnim sudovima. Međutim, nezadovoljstvo podnosioca zahteva zbog ishoda postupka od strane redovnih sudova samo po sebi ne može pokrenuti tvrdnju o povredi prava na pravično i nepristrasno suđenje (vidi slučaj Ustavnog Suda KI129/19, podnosilac zahteva: *Ramadan Kočinaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 57 i slučaj KI56/17, podnositeljka zahteva *Lumturije Murtezaj*, rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 42; vidi takođe, *mutatis mutandis*, slučaj ESLjP-a, *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21).
41. Ustavni sud može samo da razmotri da li su postupci uopšteno, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje, u

skladu sa članom 31 Ustava (vidi slučaj Ustavnog Suda KI129/19, podnosilac zahteva: *Ramadan Kočinaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 58; vidi takođe, *mutatis mutandis*, slučaj ESLjP-a *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, Presuda od 16. decembra 1992. godine i slučaj ESLjP-a, *Shub protiv Litvanije*, Presuda od 30. juna 2009. godine).

42. S tim u vezi, Sud smatra da je obrazloženje dato od strane redovnih sudova, a pogotovo od strane Osnovnog suda, kada se govori o navodima podnosioca zahteva u vezi sa povredama zakona i proceni njegovih navoda koji su povezani sa obrazloženjem njegovog odsustva na sednici za razmatranje od 21. Marta. 2019. godine, jasno i dovoljno kao i da postupci pred redovnim sudovima nisu bili nepravični ili arbitrarni (vidi *mutatis mutandis* slučaj Ustavnog Suda KI129/19, podnosilac zahteva: *Ramadan Kočinaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. novembra 2019. godine, stav 59; vidi takođe, *mutatis mutandis*, slučaj ESLjP-a *Shub protiv Litvanije*, Presuda od 30. juna 2009. godine).
43. Sud podseća da podnosilac zahteva takođe tvrdi da su redovni sudovi povredili njegovo pravo koje je zagarantovano članom 54 Ustava.
44. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije podneo neki dokaz *prima facie* niti je potkrepio navode koji govore kako je i zašto pravo na sudsku zaštitu prava, zagarantovano članom 54 Ustava, bilo povređeno.
45. Kao zaključak, Sud smatra da podnosilac zahteva nije podneo činjenice koje govore da su postupci pred redovnim sudovima na neki način prouzrokovali povredu njegovih ustavnih prava.
46. Samim tim, Sud dolazi do zaključka da je zahtev očigledno neosnovan po ustavnim osnovama i da se treba proglasiti neprihvatljivim, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o Radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20 Zakona i u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika o radu, dana 15. aprila 2020. godine, jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi